

V podvečer - Zmožek, Jiří

R. Ne v sedmnácti ani ve třiceti
teprve mnohem mnohem později
chlap doopravdy touží po objetí
po lásce k domovu a naději

1 Když ten čas na něj dotírá jak ovád
a s dechem pomalu je u konce
umí se dvořit umí poděkovat
třeba jen dívčím vlasům ve sponce

R. Ne v sedmnácti ani ve třiceti
teprve mnohem mnohem později
chlap doopravdy touží po objetí
po lásce k domovu a naději

2 Jestlipak vědí ty hluboké višně kdo políbil je očima
každá z nich krásná je krásná je až hříšně
jak prorokova dcera Fátima
ačkoliv nikdy nečetl jsem korán
a nechci konvertovat i slávou
poprosím aby vetřeli mi do ran drobounkou krůpěj svého balzámu

3 Ne v sedmnácti ani ve třiceti
teprve když je pozdě na hrátky
člověk jak každý den svátek už světí
váží si střípků mezi odpadky

4 A hvízdáním a potleskem a tichem si vynucuje další přídavek
na hráči který dávno před Fibichem
v podvečer bloudil o struny u řek

R.